

Puiul Calicului

revistă satirică și umoristică

Abonamentul :	Redactor: Tepeluș	Anunțuri se primesc după învolală.
Pe an . . . . . Le 24—	Redacția și adminis- — trația: —	
Pe 1/2 an . . . . . 15.—	Săliște (jud. Sibiu)	- Prețul unui exemplar - 1 Leu.
Pe 1/4 an . . . . . 10.—		

De la adunarea generală a Asociațiunii noastre.

(Cu un extras din conferința dlui Dr. Preda).

Anul acesta la adunarea generală societatea noastră „Astra” a strălucit în mod deosebit pe firmament. sub toate raporturile și la toate șezătorile până la ultima a Smarei Ardealului, la care a apus... ca să răsară din nou. Reprezentările atât cele cu intrări moderate, cât și cele cu intrări libere au întrecut toate așteptările.

Conferința dlui Dr. Preda a strălucit mai ales prin îndemnul său calduros și rațional de a ne face cu toții membrii ai Asociațiunii. Ea a avut loc în fața unui public select venit din toate ținuturile, arhieriei, doamne, domni. Să rezumăm, deci să dam cuvântul conferențiarului. Doamnelor și Domnilor; Nu vă mai cer iertare pentru cele ce vă voi spune ca medic, căci sunt lucruri cunoscute de domniavoastră. Copilul ia naștere din împreunarea a două celulițe. Una din ele predomină pe cealaltă dar n'o exclude.

Printr'o minune dumnezească pe care știința n'a putut-o încă descoperi, omul moștenește dela moși strămoși calități și defecte, adică un testament. Ca medic, precizez, moștenim boale și mai ales predispozițiuni pentru boale. Oamenii absorbiți de un dor nebun de viață și lipsiți de educația medicală nu pot observa ceea ce văd eu ca medic. Se ocupă cu selecționarea și încrucișarea rasei cânilor, cailor, măgarilor, porcilor etc. și neglijează a se ocupa cu cultivarea și selecționarea speței umane proprii. Deci vă recomand cu toată insistența următorul rețep: Un taur bine selecționat pe sat. Restul boi de tras și vaci de muls faceți-vă membri ai asociațiunii noastre, care are scopul sublim de a promova interesele culturale ale neamului atât de neglijate de politicianii vechiului regat. Caci, doamnelor, și domnilor să ne înțe-

Maga

legem, eu nu fac politică, eu fac cultură. Este o rușine națională ca «Astra» noastră, care a strălucit odinioară așa de puternic, să nu numere de cât 10.000 de membri, dintre care cei mai mulți politicieni, în majoritate din aceia, care nu-și plătesc cotizațiile, dar care totuș ar fi voit să voteze...

În special recomand doamnelor și domnilor care posed ceva avere să reflecteze că pot avea în testamentul lor familiar predispozițiuni pentru boale nebanuite și ar comite o nebunie de s'ar

gândi la căsătorie și la copii, ci mai bine să dăruiască averea lor Asociațiunii noastre, care le va rămâne recunoscătoare în vecii vecilor, Amin.

I.I. P.P. S.S. arhieriei au bine cuvântat pe conferențiar, iar publicul de ambele genuri l'a ovaționat. —

Urmările se vor vedea peste $\frac{3}{4}$ de an când se crede că va răsări «Astra» și se va ține o nouă adunare generală spre a se votiza președintele.

P. conf, Frate neconfesional

Stan Vorbăiungă despre încă una.

MOTO:
Zisa Domnului să se facă din
Coroane Lei și s'au făcut.

Numai cât coroanele au rămas tot coroane, însă lor li s'a comandat «Vergate-rung» (adunarea) iar Lei au primit comanda «Împrăștiati»

și s'au împrăștiat în țara întreagă, prin toate văgăunile, ca lighioanele ciocăni-toarei. — La sate au fost însărcinate niște comisuni

cu intermedierea schimbului, mai mici sau mai mari, după capacitatea toracită a comunei. — Oamenii, cari au format aceste comisuni au avut fericirea a șede a 10—30 zile în localul primăriei, respective, a face 2 drumuri la centru și înapoi, cari n'au fost ca acela al primarilor la București. — Unii dintre ei au avut curajul a tremura nițel în cele 10—30 zile, iar alții au avut norocul a împrăștia și din buzunarul propriu Lei după — cum au știut să fie sau nu precauți. — Vorba pocățiilor «Vede Domnul», eaci după terminarea schimburilor domnii dela București au voit să vadă câte zile s'au pierdut în total cu operațiunile în țara întreagă și li-s'a spus, că multe, iar notarii respectivi cu una mai multe, (în care au făcut darea de seamă și conturile de spese ale membrilor din comisuniile de schimb). Fu a-nume atunci vorba de restituirea speselor de călătorie a acelor oameni, cari ar fi meritat și o despăgubire pentru zilele pierdute. Astăzi când Lei au ajuns la locul destinat lor, adică în buzunarele gheșeftarilor, iar coroanele fac exerciții de putrifacere și de adăpostirea șoarecilor, și-au adus aminte și Domnii dela București de comisuniile de schimb și a zis: «Comisuniile de schimb în sensul ordonanței respective: pe propriile mijloace și a lor răspundere au avut a aduna coroanele și a le duce la perceptoratul respectiv, a primi de acolo lei și a-i aduce în comune». — Astfel membrii comisuniilor de schimb să-și lingă botul, căci răsplata lor este... cotul.

Ch. Financiarul,
premiat pentru schimb cu OO.

Urzică Scandalografescu

Multe, multe

— sunt isprăvile lui moșteacă, dar nici pe departe nu se pot asemăna cu ale lui Gurăgoala Straițaspartă din Mameluci, plasa Stricat-lacap, județul Zdrențești. Acest oarecine ajuns între Mameluci, tocmai când și-a înțarcat dracul copiii, în loc să-și vadă de serviciul ce i-a dat Dumnezeu ca prin poveste, s'a apucat de serviciul altora, cari au patru mâni nu două și pe la noi se numesc maimuțe, iar pe la ei se vor numi isprăvuri domnești. A început să colcerească la oalele altora până când i-a reușit să tragă dela mai multe focul sub a lui. Sa-l fi văzut pe domnul Gurăgoala, cum gurăgoalea, când a adus Dumnezeu și vremea lui, adevărat timpul când s'a văzut și el majorean, care a fost în 1918. Prima ispravă o a făcut lângă un gard, iar când s'a întors și a văzut din adâncul adâncului Secaturei Sale a exclamat „Henreká“. De aceste va mai fi făcut multe căci cu timpul a ajuns mâna dreaptă a guvernului revoluționar din Mameluci. Când a văzut și minunea aceasta

a dus un parastas la biserică și s'a apucat a preamari pe Dumnezeu de dric, în toate Duminecile cu mătânii cari și partea nesfințită a bietului preot o făceau să se simtă fericita. — Planul său a fost aproape de al Habsburgilor, numai cât în loc de „Divide et impera“, se folosea de diviza „Divide et divide și iara divide“, până când a isbutit să împraștie și ultimul strop de bună cuviință și respect din inimile bieților proști, cari i-se închinau orbis, întocmai ca bețivul felinarului. Acest oare-care pe mulți i-a curățit din calea sa, numai pentru a-și putea asigura prostia proprie, până când s'a văzut cu spada în mână și cu nici un turc în cale. Atunci s'a rugat de Lenin, ca în locul lui Trozki să-l pună pe Kerenski de conducător al Mamelucilor, pentru-că vezi doamne, acesta din urmă e mai comunist și așa având și el material pentru comunicat, a crezut că va face un comunism comun în comunitatea comunei Mameluci, dar s'a înșelat amar, — căci: până a venit Kerenski, Kun

Bela ajuns iarăși la puterea din 1918, a răsturnat guvernul condus de domnul Gurăgoala și a dat el mâna cu Kerenski la sosirea acestuia. Acum e vai și amar de poporul lui Israel și de ținuta domnului Secatură, căci a rămas cu două necomunicate, iar la minte cu un certificat de paupertate, acasă cu arde Luna în cârciumă cu încă una.

Haram să-i fie că-i vătaf în țigănie.

Ch. eptene.

Ordinul se repetește.

Are, Don cărpar în față,
După ce a lămurit

Reglementul; — obosit
Că „Bobocii“ nu-l învață
Pe ostașul «Tică Rață»
Om, cu creerul dospit!

Și-ar voi acum să știe
Dacă toți, și-acel ales,
Buchia spus-au înțeles
Că de.. poate ca să vie
Ghinăralul... Păpădie
Și de-aceia le dă ghies!

Dintr'atâta vorbă lungă
«Puști... și candeli... gându...
acas'»

Lui Rață-atât i-a rămas
Și credea co să-i ajungă
Din grăirea de un ceas.

Că... cel mai mare când voește
Și l-a dânsul te-a chemat
Ordinul ce ți s'a dat,
Pe de rost se repetește
Și plecând, 'l îndeplinește
Ori-și care bun soldat.

— Spune Rață, cum ai face
De-ar veni acum Ion,
Când ai fi tu de planton
Și-ar voi să nu-ți dea pace?
Rață bietu-acuma... tace
Știe pumnii lui Ion!

Don cărpar se înrăește
Lucrul ăsta nu-i veni
Ca să creadă: «Când ai fi
Planton...» El, tace pește!
Don cărpar nebunește
— «Rață, ești măgar, să știi!»

Raț-atuncea ochii cască
Cu răspunsu 'n buzunar.
Șezând „drepti“! ca și un far
Prinde-o vorbă ca să-i nască
Strigând ca aprins de-o iască
— Să trăiți! Ești un măgar!

Cesaprut.

Stan Pătitul despre influență.

Influența e o boală europeană, adevărată civilisată. Cu toate acestea ea se acapătă și de cei proști. Nu cunoaște rang, nu dignitate. Impărați, regi, diplomați etc., atacă asemenea ca și pe cerșitori și tribuniști. Privilegiați în ochii ei nu s'ni boerii scăpați care după suflet nu mai au altceva decât dreptul de votare la alegeri.

Ce'i influența, medicii nu știu. Cei atacați de ea ar putea ști, dar mintea le stă în loc și n'au timp de cugetare. Singur apotecarii sau farmaciștii știu ce'i influența; „Un isvor gras de venit pentru ei!”

Se zice, că Dr. Ricard Pfeiffer din Berlin a descoperit bacilul, sau viermele influenței, Asta-i un mare câștig, pentru că aflat odată bacilul influenței ușor se poate nimici, și speranța de a scăpa omenimea de această boală în curând se va împlini.

Mai ușor — așa se zice — se omoară bacilul, sau viermele influenței, dacă-l prinzi cu o mână de grumaz', și cu cea-

laltă mână îi bagi coada vătraiului arsă'n gât.

Țăranii numesc influența mucărie, sau boala cea de 9 zile. Ei se curează fără medic și de aceia nu mor.

Medicina țăranilor e foarte simplă. Ei ard vătraiul în foc, îl stropesc apoi cu oțet, și înghit aburul. Mai ușor se vindecă însă oamenii de influență, dacă iau o rădăcină de hrean în gură, și o țin până se însănătoșează.

Un curios caz despre vindecarea de influență am aflat zilele acestea din București. În București coana Todoran uitându-se la niște stoffe de modă dela Paris, espuse într-o prăvălie din Calea Victoriei, a leșinat de dorul de așa face o haină din acele stoffe de rară frumusețe. Leșinată cum era, abia s'a târât pără acasă, și a trimis după medicul Dr. Cioclescu. Acesta vine și pipăie pulsul, și i zice: În pat cocoană că ai influență. Eu deloc îți voi prescrie o medicină, din care în toată

ora vei lua o lingură, și până ceia ceia nu vei mânca nimica.

Dr. Cioclescu n'a isprăvit cu scrierea rețetei, când fata cea mai mare a cocoarei Todoran, sosind de'a plimbare, se plânge c'o doare capul. Dr. Cioclescu îi prinde pulsul — una, două, trei, patru, cinci... influență — în pat coconișol!

A doua fată a cocoarei Todoran, Florica, venind dela școală și fiindcă și-a fost pierdut batista de nas, a intrat în odă cu nasul plin de alviță și aceasta-i curgea fără îndurare asupra gurei. — Dr. Cioclescu cât o vede i strigă: În pat și cu tine Florico că ești plină de influență!

În sfârșit vine Ioniță, feciorul coanei Todoran, dela școală cu urechile roșii ca racul, și cam întinse. Dascălul din întâmplare venise în atingere neplăcută cu urechile lui Ioniță. — Dr. Cioclescu se uită la urechile lui Ioniță și-l pune și pe el în pat ca atacat de influență.

Așa într-o jumătate de oră, cocoana Todoran cu trei copii zăceau la comanda doctorului Cioclescu toți bolnavi de influență, în pat.

Până când Dr. Cioclescu nu gătase cu scrierea rețetelor și îndrumările despre ținerea bolnavilor, cine vine? coconul Todoran! Acesta intrând în odă și văzând pe toți ai săi zăcând în paturi, își face cruce și zice: Bine doctore ce'i asta, e aici spitalul Colții?

— Influența chir, Todorane!

— Bine frate, toți deodată?

— Așa-i, toți deodată, unii mai greu, alții mai ușor. Eu le-am prescris leacurile, și le-am dat îndrumările recerute. — Dacă trebuința va cere, puteți trimite la noapte oricând după mine...

— Da bine doctore, zici că toți pățimesc de influență și totuși cum văd la fiecare i-ai prescris alt leac!

— Așa-i influența estan chir Todorane, nui ca anii trecuți! Este influență cu, și fără influență, sunt și mai multe feluri de influență etc., etc., și fiecare își are leacul său — adio chir Todorane, că mă așteaptă clienții — noapte ușoară!

Dupăce chir Todoran s'a mai uitat odată peste influențistii săi care nu făceau chiar fețe de tot disperate, s'a depărtat și s'a dus

În despărțământul odăilor sale. Aici, după ce a scris câteva bilete de invitare la cină, a strigat pe servitorul său, și ia zis: Mă, spune bucătarului să gătească pentru azi o cină din cele mai fine, care să ajungă la 10—20 de persoane. Puneți vin și șampanie la îndemână. Cu biletele astea te du la domni cărora sunt adresate. Spunele și cu gura că'i chem pe deseară la mine la cină. Când te întorci înapoi vezi și comandează niște lăutari buni — dacă se poate chiamă pe Mitică — sictir!

Toate s'au făcut după porunca lui chir Todoran. Pe la 10 ore din noapte prietini chemați sosesc. Lăutarii stau gata. Masa se'ntinde, bucatele vin, vinul curge, șampania spumegă turbat, Mitică trage la hore, de care nici dumnezeii din Olimp n'au mai auzit.

Horele lui Mitică au pătruns până'n odaia cu cei bolnavi de influență. Aceștia ca fermecați au sărit cu toții din pat, sau îmbrăcat care de care mai iute, au dat năvală în despărțământul odăilor, unde se ținea cina, și veseli fără pic de durere sau pus la masă, au început a mânca și bea, ba a și juca. Bucuria era nespusă.

— Zamfire! strigă chir Todoran pe servitorul său.

— Poruncește măria-ta!

Dute la Dr. Cioclescu, și-l chiamă să vie iute și de grabă până la noi.

Pe la două ore după miezul nopții, când Dr. Cioclescu urmând chemările lui chir Todoran a intrat în sala cu cina, toți oaspeții cu influențistii cu tot jucau hora boerească de țiuiau ferestrele.

Din istoria aceasta se vede, că bacilul influenței, când aude hora, joacă până-i plesnește beșica'n el și se pustiește.

Dr Cioclescu cu mintea sa cea ageră, îndată a priceput influența horelor asupra bacilului influenței și de-atunci prescrie clienților săi atacați de influneță „hore“!

Spune măndro maică-ta
Să-ți mai țesele coama
C'o pornit pe frunte 'njos
Și nu-ți s'ă măndro frumos.

Iarna lui Onea.

Te văd iarnă c'ai sosit,
De-și eu nu te-am dorit,
Nici azi vară te-am visat
Totuși tu nu mai uitat.

Toată vara am trudit,
Ammâncat și am durmit,
Ba cercam umbra de mare,
Ca să fac ceva parale.

Când văzui că vara trece,
Și simțiam vântul cam rece,
Cugetai iarnă la tine,
Că cu bundă ar fi bine.

Când vedeam timpul mai
moale,
Iară mă puneam pe foale
Hoream „iarna e departe
Bune sunt vesminte sparte“.

Acum văd, că stai de mine,
Mai tare ca ori de cine,
Mai dute la hei ciocol
Că au piei și bunde moi.

Lasă pe bietul țigan
Că nu are nici un ban,
Fără vesmintele rele,
De trece vântul prin ele.

Nu are de loc, mâncare
Numai zăpada cea mare,
Căci vr'o altă bunătațe
La țigan nu se abate.

De ași muri de căldură,
Și de a muștelor ură,
Noiu dori zăpadă mare
Că-mi aduce tremurare,

Când zăpada s'a topi,
Rândunica va sosi,
Și moșul cuc va cânta
Și mieluțul va sbiera;

Atuncea ori-ce țagan
Pe iarnă nu dă un ban,
Fără sare ca un smeu,
Strigând, am scăpat de rău!

Valeo! valeo! vino vară,
Să fugă iarna amară,
Să-mi iau bătu! și cosorul
Să mă duc, cum merge dorul!

Sonet

Fericit acela care
E sub părintescu-ți scut
Fie prost fie cuminte
Fie vorbăreț sau mut.

O pardid plin de putere
Ti-ai păpat luna de miere
Acum papi pe cea de pâne
Și va fi haram de tine.

Ch.. Iugă

Răvaș dela ișcoală.

Si vis pace para bellum. La doftor trebue boală,
 Dacă vrei dobă de carte, n'ai decât să mergi la școală.
 Astăzi ca să fii ministru, să știi carte ceti, scrie
 Apoi poți purta prostie câtă vrei sub pălărie.
 Dar cu toată 'nvățătura și ministrul are toane
 Pare că pe umeri poartă bostanul unei cocoane.
 Ne-a trimis la școală frate și la cea mai »Specială«
 Ca și când aicea n'ar fi nici un rost de trăgâneală...
 Să vezi noaptea dormitorul, ziua cu frontul la masă,
 Cordonean joacă cu patul, mai chiabur ca o mireasă,
 Horga cântă Aliluia la marșul de 'ngropăciune,
 Mesa bietul sboară, sboară și 'n trăgători grupa-și pune,
 Brăilescu grănicerul a 'ncolțit o contrabandă,
 Oltean Gyuri feciorașul caută pricină și sfadă,
 Müller, Schmidt și Hasenmaier fac politică tocită,
 Nicolescu gălbenașul una 'ntruna se agită,
 Santinela îndoită după el e prea aproape,
 Liță altceva nu face, decât capul să-și îngroape
 Intre oase, cartilajii, apolize, amfiladă,
 Ghițulescu are frică, că la scrimă o să cadă.
 Andreescu în tunică stă și-admiră armamentul,
 Mogoș într'o diastolă își compune testamentul,
 Hânsa serios de-oparte cam face pe domnișorul,
 Iar Cătană să pricepe să umble cu accensorul,
 Ploconăș cavaleristul cu mustața 'n furculișă
 Stă cu Foșș la vorbărie, ca 'n Furnica cu Nea Ghiță.
 Retnic coasă pantalonii, Ciocan știe călăria,
 Cehan are locuință, dar vrea și bucătăria,
 Crevato, șeful de clasă, a căzut la educație
 Și-acum vrea s'ajungă iară, la cei mari și tari în grafie.
 Medrea face pe bolnavul, iar Georgescu-i numai gură,
 Singurel Holban tovarăș și-a pus gând de 'nvățătura
 Și mai sunt încă vre-o câți-va subțirei cu față fină,
 Cari tremură dimineața la gimnastică 'n grădină
 Descheiași, așa-i »porunca« cu mânuși cine mai poate,
 Dar nu ca Panaitescu, cu doi saci până la coate.
 Băețași, cari vor profesori să fie, 'n Anatomie
 Moraliști, strategi și doctori în sfânta Topografie,
 Psihologi și legislatori, oameni tari în carieră,
 Nu degeaba meditează și au pat cu somieră.
 Dimineața beau la ceaiuri și 'n fasole au speranța,
 Doar că școala și casierul nu-i primește cu chitanța,
 Inșă 'n fine și pe stradă ies odată 'n săptămână,
 Că azi mâne vor conduce de frâu nația română.

Specialist.

Unui scrintit

O prea luminată mutră,
 Prea stimate Haritoane
 Minte vād că ai puțină
 Mai ai lipsă doar de coarne.

Dobitoc crescut în ciurdă
 Intre alte animale

Dac'ai mai avea și coadă
 Ai fi scump minune mare.

Inșă cum mama natură
 Te-a creiat în grajd pe pae,
 Fără coarne, fără coadă,
 Nu ești vrednic o lăsca.

Chimu,

Lege sfântă

Când Șaguna fi ertatul
 A făcut teologia
 S'a rostit, că pentru fete
 Nu admite preoția
 Această lege prea sfânta
 S'a ținut de întreg norodul
 Și se ține cniar și astăzi
 Când ne-am legiuit cu totul
 Astfel bietul Valerica
 Ca sa fie al legi paj
 Și-a teologit soția
 La școala cea de menaj
 Pe-când altul mai cuminte
 Din atâția teologi
 De teamă ca celibatul
 Trece și la ortodoeși
 S'a 'nsurat ca toți creștinii
 Inș'a făcut legământ
 Pe pravila, molitfelnic
 Și pe tot ce este sfânt
 Zicând, taică eu acuma
 Studiez și până gat
 Fata fata sa'ți rămână
 Iar eu îi voi fi barbat
 Taica, tu-ți vei ține fata
 Iar pe min'mă ține tata
 Cum țin părinții copiii
 Pană gat cursul popiii;
 Așa'i zău, așa sa fie
 Pentru toți cari vreau să știe
 Că aici în teologie
 Nu poți fi soț și soție.

Ch. teologitul

Altuia.

Fundul adâncului îl acoperim
 Când facem lumii dreptate
 Când a acelu Paștile s'înțim
 Care dă o vadră-jumătate.

Așa 'mi fu norocul bată-mă vadra
 Să sfințesc Paști licitate
 Și 'n locul meu cred, că ori care
 (popă

La fel ar fi făcut dreptate.

Ar fi primit oferta care a fost
 mai mare
 Iar lumea vorbească câte-i place
 Ar fi tras un chef cu sfinții la
 Altare

Numai în ciuda lumii sărace.

Ch. Paștemurgule.

Din gura poporului.

Foae verd' dă scaeț
Are țara trel băeți
Ionel, Vintilă, Dinu
Care i-au mâncat tot bunu.

La alegeri, foc și pară,
In apus cinste-ai pătară,
Iar acum cu Zaharoff,
Vai de noi și of, of, of!

Judecați cât e de rău
Am rămas fără petrol.
Lui Ion nu-i pare rău
Lui Vintilă așa-i place
Dinu n'are ce le face
Peste țară e pârjöl!!

Țara noastră-i fără fală
Și de răs și de ocară,
Cât timp o să fie așa
Cin' mă poate explica?

Poc din Ruș

Unuia.

Vreamea trece, timpul vine
Of! sârman și vai de mine
Chiar ca timpul trec și eu
Tocmai ca un derbedeu
Sau ca spuma de pe lac
Umblând cu purceii 'n sac
Treaba merge bine bine
Dar cine-o mal fi ca mine
Filozof de filozoafe
S'aibă purcei fără scroafe.

Ch. purcelos.

Chiuituri cu strânsături.

Vârja Măia de pe vale
Toată ziua e pe cale
N are șurțe, n'are iie
Dar la dragoste să'mbie
Și la gură-i toată ou,
Și pe ea doar cu'n bobou.

Bădișoru de pe Grui
Cu cămeșea toată pui,
Și la gură cu unsură
Iar la fete nă'ăfle,
La picioare rașchitoare,
Și mai umblă să se 'nsoare.

Leliță 'nvelită rău
Spune-i mâne la al tău
Ca să plece la Brașeu;
Și m'așteaptă pe 'nserat
Cu clătitele sub pat
Și c'un dulce sărutat.

Doină (cu lapte acru)

sau Lupul „Calicului“.

Până era lupu 'n codru
Eram vestit mai la modru
Dar de când l'am prins cu oaia
Curg minciunite cu droaia.

Eu mă țin că l'am pușcat
Caci nici un moment n'a stat
Ci fugea mance-l pământul
De credea-i că-l duce vântul.

Așa a fost și s'a 'ntâmplat,
caci altfel n'ar fi zarv'a'n
sat. — Plecat-au doisprezece
din Saliște, înarmați, ca
vânătorii, cu puști cu câni,
cu bidoane încurajatoare, ca
la vânătoare. După nu prea
puțină alergătură, le-a eșit
în cale vânatul, cu oaia în
gură. Calicul mai harnic și
mai țințaș, a tras mintenaș
cu poște și alice ca la mo-
ment să pice, însă de picat
păzit'a Sfântul, căci lupului
nu-i ajungea pământul. Du-
pă-ce l-au sfredelit câteva
gloanțe din paratrâsnetul lui
Ilie abia a picat, iar gloata
vânătoarească a alergat la
numărat de pușcături. Fie-
care și-a aflat pe ale sale.
Ale lui Gligor au intrat toa-
te acolo, unde au fost trimi-
se, iar ale Calicului ca o
ploaie se vedeau pe biata
oaie. Păcat, că nu m'a ni-
merit păcatele și pe mine
la porția de răs vânătorească
și la cearta cu ciobanul
pentru oaia încolțită de lup.
Calicul ealic rămâne, fiindcă
el și la vânat și-a ales par-
tea cea bună, căci dacă ar
fi trebuit să-și mănânce fie-
care vânatu, nu știu, care
ar fi răs mai cu hohot. —

Chimsu

Știri telegrafice.

Agenția: Tepeleș.

aduse în cârcă

de „Puiul Calicului“

Câmpul lui Mihai. Duduița
dela ghișeuł gării atât e de con-
știentă că e prodiță de-a lui Tu-

hutun, încât n'ar da, Doamne pă-
zește, bilete aceluia care nu-i cere
în ungurește. Chiar dacă îi dă,
apoi i-l aruncă ca la cerșetori.
Semne particulare: fata cinașe,
are în timpul oficiului totdeauna
doi-trei curtezi în jur de ea,
memorie scurtă, atât de scurtă
încât și-a uitat că trăește în Ro-
mânia. Aviz Direcțiunii C. F. R.
din Cluj spre a-i mai reînprospăta
memoria.

Turda. Portarul gării, care ți-
ne și chioșcul de ziare, nici în
ruptul capului n'ar lua spre
vânzare și o foaie românească.
Găsești la el „Bécsi ujság“, „Ma-
gyarország“ și alte „szag“-uri,
însă să te păzească Dumnezeu să-i
ceri gazetă românească, că se în-
cruntă de înțărți copiii.

Avrig. Decând Puiul a plecat
să se mai odihnească puțin, lin-
găii și pricinașii și-au luat iar
nasul la purtare și se strâng de
fac brânză în casa cu minciunile
de pe Bulevard. Așteaptă peria
de drot a Puiului să-i mai țesele
puțin că li-s'au cam îngroșat piele
pe obraz.

Cișud. Vre-o câțiva ciorecari
au plecat în ziua Incoronării cu
foarfecile de tuns oile la Alba-
Iulia să taie perciunii jidanilor,
cari au împodobit ferestrele cu
treicolori și lumini aprinse.

Boholțin. Singurul sat unde
oamenii nu cunosc mătura și lo-
pata, pentru că n'au ce face cu
ce ele. Dacă lenea e a Român-
ului, de ce n'ar fi și Românul al
lenei.

Un cuvânt

de iertare cerem stimaților
noștri cetitori că ultimele ca-
licii le-am trimis cu o nere-
gularitate calicească. Vina
n'a fost poșta din Saliște, —
care nicidecum n'are mărci. —
nici măcar înzepezitele tren-
nuri, ori alte mijloace de co-
municăție ci toată vina e a
calendarelor, cari n'au voit
să lase zi de moară la mași-
nă și „Puiului“ ci s'au vârat
ele, până au ieșit frumoase
și fătoase în lume.

Acuma, după ce calendarele
sunt gata de peșt, „Puiul
Calicului“ va ieși regulat în
calicii și pișcături.

Numărul viitor va ieși de
sub teasc în 15 Decemvrie și
va fi un număr de 16 pagini.

FRATIILOR

CUMPĂRAȚI ACTII DELA

BANCA CENTRALĂ

pentru industrie și comerț s. a. din CLUJ
FILIALA SIBIIU

ea mai bună, rentabilă și sigură
.. .. investiție de capital! .. ..

Cea mai mare BANCĂ ro-
mânească-ardeenească cu un:

Capital social de . . . . . Lei 50.000.000

și . . . . .

Fond de rezervă de cea . . . . . Lei 17.000.000

Cereți bilanțul și raportul anual,
prospecte și deslușiri gratis!...

După DEPUNERI PE LIBEL dă totdeauna
cele mai urcate procente de interese.

Darea după interese o plătește Institu-
tul și nu socotește nici un fel de spese.
Toate îndrumările le dă gratis și franco!

Incercați și vă veți convinge!

Adresați-vă

totdeauna cu încredere către:

Banca Centrală

Filiala Sibiiu.

CERETI!

Calendarul Calicului în 1923

Dacă vreți să vă tăvăliți de răs
care a apărut și costă exemplarul Lei 6.50 plus 1 leu pentru
poștă. Comenzile se primesc de pe acum. Banii să se trimeată
maine prin poștă. Revânzătorii au rabat.